

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

18. okt. st. st. [Izv. dop.]

(Konec.)

No, ali se res sile koalicije tako velike, da bi se jih Rusija morala bati? Težko da; ako upotrebi vsaka država svojo reservo in deželno brambo v ohrano komunikacij, za posadke trdnjav i. t. d., to na bojišče ne more ni jedna iz njih postaviti pol milijona kombatanov. Torej, ko bi se združile vse evropske države proti Rusiji, to vendar ne mogo postaviti toliko vojakov, da bi Rusijo popolnem razgromile.

Smelo se torej lahko reče, da vojne ne bode, dokler Rusija sama ne potegne meča. Ona se pripravi torej popolnem, da vsprejme vraga v vse-orožiji svoje sile. In lahko rečem, imeje na to jako točna svedenja, da se v skladih hranijo nove brdanovke ne samo za rezerviste, ko celo za „družine“ opolčencev, ki so naša deželna bramba. Lahko je torej razumeti, zakaj naši „iskreni prijatelji“ napenajo vse moči, da bi Rusiji prinudilo k boju, dokler ni še, po njih mnenji, popolnem pripravljena.

Koalicija, katero se je izmislil železni kancelar, razen tega nema nobene ideje, t. j. morda imajo vlade raznih držav kako idejo, no vlade in narod ali narodi — to sta dve razni reči. Vojak, posebno sedanjega časa, mora znati, zakaj mu je podstaviti čelo pod sovražni svinec in da-li so muhe raznih ministrov zares večje cene, nego žena, otroci, mati, oče, sestra in — domovina. Kaka ideja, umevna narodom, more jih gnati nad Rusijo, ki se nikogar na svetu ne dotika? Koaliciji je treba duha sloge, zavesti jednega cilja in konca; ali kje tisti genij, ki bi mogel vojakom raznih držav in raznih narodnostij ubiti v glavo, da jih vse vleče v Rusijo? Jedna ideja in da zato idejo morajo leči na večni son na mrzlih ledinah obširne Rusije? Nemce vleče v Rusijo ideja trebušnega kruljenja, Madjare ideja — neprohodne in neprobudne budalost, — kaka ideja pa po žene v Rusijo Slovana?

Ruski vojak pa bode znal, da lahko nasiti svojo neomejeno željo, pobiti vendar jedenkrat od vsega srca „nekrista Nemca“, ki je v njega glavi konglomerat vsega podlega in nizkega; on bode

znal, da se bije za svojega batjuško carja, za vero pravoslavno „za Rusi svatuju“, in bil se bo fanatično jeden za vse, vsi za jednega. Duh vójska — to je faktor, katerega bi protivniki ne smeli pozabiti; koliko ta duh znači, to nam kaže zgodovina, ne samo Grkov, kako so pobili Perze, no celo zgodovina Napoleonovega pohoda na Rusijo s koalicijo iz raznorodnih vojakov; ko on, Napoleon ni opravil ničesar, Bismarck pa še Napoleonu v podplate ne godi.

Tako Rusija lahko reče: *бъду бѣду не свинчу но на бѣду, не свинчу*, t. j. grem, grem in ne žvižgam, (da bi koga ne razdražila); no ako se zadenem ob koga, to ne spustim ga iz rok.

To naj bi dobro zapomnili razni kovarni možje, ki dregajo Rusijo z vseh strani, da si s trepetom čakajo, ali ne pride v gosti v Stettin naš Samodržec. Z jedne strani torej vse mogoče intrige in zarote, z druge pa hinavsko klečeplazenje.

Kdor je torej pravi prijatelj Avstrije in ne misli delovati „pour le roi de Prusse“, mora upotrebiti vsa sredstva, da bi odvrnil svojo domovino od vojne z Rusijo, ki dobrega ne more prinesiti nikomur. Poleg tega pa se je treba v bran postaviti še drugemu zavezniku nemškega Moloha, t. j. Wichingom, ki trde, da je za avstrijske Slované sv. Duh na apostole prišel v podobi latinskiga jezika srednjih vekov. Pač je že čas spoznati, da ne pristuje levitu hoditi oholo mimo človeka, ki so ga pobili na potu razbojniki; sicer naj se ne gneva, ako danes ali jutri tega nesrečnika pobere usmiljeni Samarijan in mu ulije v rane celiteljnega olja. Kakor Katon, trdimo tudi mi: ego autem censeo . . .

P. S. Nek svet mož mi je očital, da se smejem nad „zakramentaliji“. Spoznavam, da nesem prav storil, kajti na Koburžana je imel znani blagoslov tak upliv, da se je po njega volji na volitvah do mrtva ubilo nad 50 Bolgarov, kakor se sam baha; rusofili pa trde, da jih je palo veliko več. Ali bi ne bil čas, ko bi se mu poslala „anathema“ za ta zverstva, o katerih Lev XIII. dobro vé.

Krutorogov.

Vstočno, slovansko vprašanje.

(Po članku prof. Lamanskega v „Izvestijih“.)

Mladočehi jeli so napadati Riegra zaradi tako poniževalnih odnošajev s Taaffejevo vlado. Te besede verno rišejo sedanji položaj Čehov, ki se mnogim in mnogim avstrijskim Nemcem zdi preveč sijajen in žaljiv za nemško dostojanstvo. Kdo ve, če se Milan bode, ko bi to želeli na Dunaji, obotavljal poklicati Kristića, ali če bi bilo treba, avstrijsko brigado ali divizijo iz Zemuna, da napravi ali ukroti nov Zajčarski ustanek, in da potem zopet postavi Garašanina na krmilo? Opomnimo, da je princ Koburški, ki je prišel v Bolgarijo s papeževim blagoslovom, s podporo Länderbanke, in 200 tisoč avstrijskimi puškami, dobil nalog, ob Dunavu in na Balkanskem poluotoku osnovati novo vazalno državo Avstro-Ogerske. Tako imamo Nemca Hohencolercza za kralja rumunskega, pokornejšega od vsacega Nemca katolika, Milana za kralja srbskega, in Nemca katolika Ferdinanda za kneza, in gotovo v kratkem za kralja, bolgarskega. Evo kaj je dosegel koncem XIX. veka germanizem prodirajoč proti slovanskemu vztoku.

Za te uspehe pa se germanizem nima zahvaljevati le svojim silam, ampak pred vsem latinstvu, rimsko-katoliške cerkvi, katera je izrinila pri Slovanih slovansko cerkev, katero sta bila osnovala sv. Ciril in Metod, pomagala ponemčevati slovanske zemlje in priklopiti je nemški državi. Za tak zapad tako ugoden razvoj vztocnega vprašanja storile so razen papežstva in Nemcev tudi mnogo v teku stoletij romanske dežele — Italija, Francija, celo Španija, katerim se je v XIII. veku posrečilo razrušiti vztocno cesarstvo v Carigradu in osnovati latinsko z raznimi kraljestvi, vojvodinami in vsakovrstnimi italijanskimi francoskimi in španjskimi ozemlji na balkanskem poluotoku in grških otocih. Samo Turki so svojimi zavojevanji rešili Grke, Albance in del Slovanov, da jih neso pokorili Romani in Nemci, in zabranili, da se ni dalje širilo latinstvo po pravoslavnem vztoku. Najdalje so se na Grškem obdržali Benečani; na Kreti do konca XVII., na Jonskih otokih do konca XVIII. stoletja. Od vseh teh latinskih zavojevanj in kolonij ostali so na vztoku samo sledovi: bolj ali manj goste in obširne katoliške občine mej Al-

LISTEK.

Doktorjeva skrivnost.

Dogodek iz zakonskega življenja.

(Češki spisal dr. Jos. Štolba; posloveni Vinko.)

(Dalje.)

Molčé je z naglim korakom šel preko sobe; zagnavši palico, katero je držal v desnici, na mizo, in položivši cilinder poleg nje, nadaljeval je, jezno vrteč oči, svojo hojo po sobi.

Gospa Ružičkova se je iz nova prestrašila. Takega kakor danes videla je moža malo kedaj, in zategadel ga je, premagujoč svojo vzruženost, skrbno vprašala: „Kaj pa se je zgodilo, stari?“

„Škandal,“ buhnil je iz sebe, „očitén škandal.“ „Zdaj tabor, zdaj meeting in same ljube demonstracije. Kar se zdaj počne, to je v nebó upijoče. Da sem jaz minister ali vsaj namestnik, jaz bi jim izpodbil veselje do taborov. Lojalén človek, kot sem jaz, bi iz kože skočil, ko mora gledati tako počenjanje. O, ko bi jaz bil minister —“

„Kaj pa se ti je pripetilo?“

„Le pomisli. V nedeljo bode tu pri nas tak tabor, o katerih sem v uradnem časniku čital take lepe reči — to je grozno. Zdaj v nedeljo niti od doma ne bodem mogel. O, ako bi bil jaz minister, jaz bi —“

„Kaj pa je vendar to tebi mari?“ očita mu v tem oziru takoj upokojena gospa Ružičkova; naj delajo, kar hočejo. Penzije ti ne morejo vzeti, čemu bi se potem togotil?“

„Še tega je treba, da bi mi penzijo vzeli!“ jezi se gospod soprog dalje. „Ali je Svoboda domá? Govoriti moram z njim modro besedo; takó to ne more dalje iti.“

„Tudi ti to že veš?“

„O, kakó bi tega ne vedel; na svoje oči sem videl, sam sem bral.“

„Tudi ti si to bral?“

„Zdaj je že na vsakem oglu, celo mesto je s tem polepljeno.“

To je bilo gospé Ružičkovej vendar malo preveč. Opočela se je ter zaklicala preplašena: „Kaj celo mesto že to vé? — To me umori!“

Marjeta skoči k njej.

„O ta sramota!“ zajoka na glas.

„Dà, ta sramota!“ togotí se gospod Ružička dalje, „zet cesarskega uradnika — reditelj meetingu — človek bi zblaznel.“

Gospa Ružičkova se naglo zavé. „To je torej na oglih?“ zakliče vsa oveseljena.

„No, kaj pa drugega? odvrne gospod soprog neprijazno; ali ni to dovolj? A jaz mu povém svoje mnenje — takó ne pojde dalje.“

„Dà, takó ne pojde dalje“, vzdihne uboga gospa.

„Ločimo se; on hoče itak vedno v Prago, vzame naj svojo ženo in naj gre.“

Solze polijó obraz nesrečnej tašči Svobodovej. „Oh, meni se zdi“, pravi s slabim glasom, „da pojde brez žene.“

„Taka je,“ tolaži gospod tast; „nekdaj sva mu jo dala, žalibog, da sva jo dala, zdaj pa mu je ne moreva vzeti.“

„Oh, gospa joka čisto iz drugega uzroka“, dovoli si izpregovoriti Marjeta, nepotrpežljivo čakajoč priložnosti, da bi mogla poseči v razgovor.

„Iz drugega uzroka?“ začudi se gospod Ružička. „Zakaj pa, zakaj? — Ven z besedo!“

„Oh mož, ko bi ti vedel —“

„Gospod, ne prestrašite se —“

banci in Grki na balkanskem poluotoku in na otokih. Ti Grkolatinci obračajo še sedaj nase posebno pozornost zasobnih katoliških društev na Francoskem, Italijanskem in Španskem. Z zanimanjem preiskujejo prošlost tega latinskega vztoka, in vzbujajo v svojih deželah spoznanje velicij verskih, finančnih, trgovskih, obrtnih, narodno-gospodarskih interesov, ki se imajo odkriti tam na vztoku s končnim propadom Turčije. Tja neprestano pošiljajo in tam vzdržujejo misijone in šole, tam povsod pretikajo tla trgovci in obrtniki. Italija in Francija prizadevata se tam osnovati nove kolonije. Ta teženja se pa ne omejujejo le na romanske dežele, poleg Anglije, ki si je že prisvojila otok Ciper, tudi Nemčija in Amerika snujeta svoje protestantske misijone in šole v Bolgariji, Makedoniji, Carigradu, čistogrških deželah, Malej Aziji, Siriji in Palestini. Evo vsebina in meje vztoka, slovanskega vprašanja za romansko-nemški zapad; taki so rezultati nad tisočletne zapadno-evropske zgodovine za narode grško-slovanskega vztoka.

Mari ni naivno in otročje misliti, da so pri razvoji vztoka, slovanskega vprašanja poklicani diplomati in vojniki igrati glavno ulogo? Mari ni to ravno isto, kakor bi kdo trdil, da je ona tisočletna zgodovina Evrope minula v samih vojnah, diplomatskih pogajanjih in dogovorih? Neumno in napačno je razjasnjevati za naše narodno čuvstvo toliko žaleče in težke neuspehe z napakami in zmotami naše diplomacije, velicijm zvijačami kneza Bismarcka in preslovesnimi vnanjimi in notranjimi intrigami. Nemci, Angleži, Romani se za svoje uspehe nemajo zahvaliti Bismarcku, Kalnoky-ju, Disraeli-ju, Levu XIII.; vsi ti ljudje so prava peščena zrnica v velikem poslopju evropske civilizacije. Za te zmage se imajo zahvaliti svoji energiji, svojemu umu, pridnosti, ki so ustvarili sedanjo evropsko znanost, velikim bogastvom, ki so jih nabrali v teku stoletij, osobnej, socialnej in političnej svobodi, ki je porodila najrazličnejše oblike skupnega življenja. Naj ima Rusija tudi najumnejše diplomate, popolnem nezavisne od tako imenovanih „intrig“, naj iznenadja svet še z večimi zmagami svoje vojske kot je bil zimski prehod čez Balkan, če bode v njej, v ruskem občinstvu in narodu vladala popolna apatija, neprebudno spanje in neprosvetljena duševna agonija če se bode kultura in znanost proglašala za neizogibno zlo, katero je treba dovesti do možnega minimuma, iskrena, odkritosrčna beseda pisateljev se štela za nedovoljeno predrznost in malo da ne zločinstvo, se lahko že brez vsega proroškega duha naprej vidi in napoveduje staro gorje, z novimi neuspehi in porazi.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. novembra.

Kakor se govori, hoče ogerska delegacija predlagati, da se sestavi enketa, ki bode pretresovala vprašanje o puškah repetirkah. To bila bi nezaupnica vojnemu ministru. Hočejo ga prisiliti, da bi odstopil. V visocih vojaških krogih zmatra se postopanje Madjarov kot „revanche za Edelsheima.“ Predvčeraj je Kalnoky v budgetnem odseku avstrijske delegacije razkladal ob kratkem vnanjo politiko. Ker so njegove izjave strinjajo z njegovimi izjavami

v odseku za vnanje zadeve ogerske delegacije, ne bomo jih obširno navajali. Omenil je pred vsem, da bolgarsko vprašanje še ni rešeno in da so baš o tem vprašanju evropske vlade različnega mnenja, sicer pa vse želé tudi Rusija, da se zavoli Bolgarije ne začne vojna. Posebno toplo je omenjal minister zveze z Nemčijo in Italijo, v kateri zvezi vidi jamstvo za mir. Anglija tudi podpira prizadevanja srednjeevropskih držav in se je tem bolj nadejati njene pomoči, ker se njene koristi strinjajo z našimi. Sicer pa minister ne more jamčiti za mir, ker je zavisen od nepreračunljivih faktorjev. Najbolje je, da se naša država dobro pripravi za vse slučaje. Tem bolje bomo pripravljeni, tem več upanja je, da se ohrani mir. S Srbijo so odnosi dobri. Avstrija nema nobenega povoda, da ne bi zaupala vlači, kateri kralj zaupa. Ristič je preveč srbski patriot in preveč previden, da ne bi vedel, da sedaj mora drugače postopati, kakor poprej, ko Srbija še ni bila nezavisno kraljestvo.

Vnanje države.

Zaradi posilnosti bolgarske vlade izseljujejo se močno Bolgari. Zadnje dni se je dvajset bolgarskih rodbin ukrcalo v Varni in odpotovalo v Carigrad. Bogati Trnovski bankir Maničev se je pa preselil na Dunaj. — Blizu Eski Zagre bili so upori prebivalstva poslednje dni. Poslalo se je tja več bataljonov milice in žandarjev, ki so imeli hud boj z uporniki. Vladna poročila zagotavljajo, da je že zopet vse mirno, privatna izvešja pa trdijo baš nasprotno. — Metropolit Klement pritožil se je pri svetelj sinodi v Peterburgu, da ga vlada na vse moč načine preganja, ter ga ovira, da ne more do avdiencije pri knezu, da bi mu resnico povedal. Sinoda je dovolila precejšnje denarne podpore metropolitu in drugim preganjanim svečnikom v Bolgariji.

V Makedoniji vlada velika nezadovoljnost. Turčija se boji ustaje in pomnožuje posadke. Bolgarski agitatorji šuntajo narod k ustaji. Ustaja v tej provinciji bi pa utegnila dati povod novemu konfliktu mej Srbi in Bolgari, kajti oboji bi jo radi pridobili.

Poslednji čas se zopet govori, da bode odstopil ruski minister vnanjih zadev Giers. Njegov namestnik bode baje grof Šuvalov. Drugi pa hočejo vedeti, da bode Giersov naslednik veleposlanik v Carigradu Nelidov, grof Ignatjev pa pride za veleposlanika v Carigrad. — „Grazdanin“ svari Rusijo pred francoskim prijateljstvom in hudo graja liste, ki vedno napadajo Nemčijo. Poslednja kolikor toliko podpira Rusijo v bolgarskem vprašanju. Hudo pa ta list napada Avstrijo, ž njo se nikdar Rusija ne more sporazumeti o orientalnem vprašanju.

Mej Nemčijo in Rusijo vlada veliko nezaupanje, dasi pride ruski car v Berlin. Na obeh straneh se utrjuje meja in pomnožujejo vojniki. Rusija je premetila kavalerijsko divizijo, ki je dosedaj bila v Moskvi, na Poljsko in Nemčija za jedno četvrt pomnožila posadke na meji.

V Rumuniji narašča nevolja proti Avstriji, ker Madjari nečejo nič prijenjati, da bi se mogla skleniti trgovska pogodba. Rumunski listi vedno bolj pogosto pišejo, kako Madjari zatirajo rumunski življ na Ogorskem in Sedmograjskem. Kakor se manjša avstrijski upliv v Rumuniji, tako pa narašča ruski. Vedno gotoveje je, da bode Rumunija na ruske strani, ko bi zaradi bolgarskih zadev se začela vojna.

Italijane čakajo velike težave v Abesiniji, zlasti ker se, kakor kaže, Abesinci ne bodo marali spuščati v boj. Nedavno so Italijani imeli pred Masauo vaje in v taboru Ras-Alule so pa zvedeli, da Italija takoj začne boj. Abesinci so hitro se umaknili, ter vse dragocenosti poslali v Aduo. Ko se je pa pokazalo, da Italija še ne začne boja, so pa Abesinci zopet zaseli kraje, katere so bili ostavili. Vsekako Abesinci ne bodo dajali priložnosti Italijanom, da bi dobili zaželjeno zadoščenje. Umikali

se jim bodo. Italijani bodo morali za njimi daleč v dež elo, kar je pa jako težavno in nevarno početje.

Predvčeraj sta se seli belgijski zbornici. Predložila se jima bode volilna reforma. Razširila se bode nekoliko volilna pravica, pa ne dosti, ker se se danja vlada boji, da bi zgubila večino v zbornici, ko bi volili tudi delavci. Vlada bode predlagala zbornicama, da se nobenemu ne podeli več kapacitetno volilno pravico, ker so baš pri zadnjih občinskih volitvah kapacitetni volilci v več krajih liberalcem pripomogli k zmagi. Sedanji kapacitetni volilci bodo pa še nadalje imeli volilno pravico.

V kratkem se ima sniti v Madridu konferenca v Maroku interesovanih vlastij, katera bode pregledala Madridsko konvencijo iz 1880. leta. Misel, da se snide konferenca, je prvi sprožil maročanski sultan sam, ki se pritožuje, da razni zastopniki velelastij tudi njegove podložnike jemlje pod svoje varstvo. Vlasti so pripravljene omejiti predprave svojih zastopnikov v Maroku, kar se tiče varstva osob, ki neso podložniki držav, katere zastopajo, če se jim dovolijo nekatere trgovske ugodnosti.

Dopisi.

Z Dunaja 8. novembra. (Zabavni večer slovenskih slušateljev živinozdravništva.) Vicomte Henri Begouen piše v „Journal des Débats“ o nas slovenskih dijakih, da si snujemo narodna društva, da si ohranimo narodno mišljenje. Tudi mi slovenski slušatelji živinozdravništva na Dunaji osnovali smo svoje društvo, a ne da bi si ohranili narodno mišljenje, ker to je že toliko ukoreninjeno v nas, da nam ga ne more izruvati nihče, pač pa, da bi si krepili to narodno mišljenje v svojih shodih in pri tem pokladali svoj dar na žrtvenik domovinski v prid „Narodnemu domu.“ Kot začetek priredili smo v nedeljo 6. novembra, zabavo z loterijo v korist omenjenega društva. Povabili smo brate Čeha, ki so se tudi jako mnogobrojno udeležili naše zabave in s tem pokazali svojo ljubezen do svojih južnih bratov. Posebno pa nas je razveselil obisk unetega in požrtvovalnega rodoljuba gosp. Fr. Dulárja, živinozdr. iz Dunajskega Novegamesta. Društveni predsednik g. Majdič pozdravil je došle česke in slovenske goste, posebej še je srčno pozdravil g. Dulárja, koji ima, poleg predsednika, največ zaslug, da se je priredila naša veselica. Loterija, ki je sledila, donesla je lepo svotico „Narodnemu domu“, katera pa ne bode jedina, ker prirediti hočemo v jednak namen še več zabav v zvezi z brati Čehi, kateri se tako gorko zanimajo za naše razmere. Izboren kvartet pel nam je mile slovanske pesni in krasni glasovi očarovali so navzoče, zato je pa tudi g. Krušič govoril vsem iz srca, ko je našim pevcem izrekel zahvalo.

Predsednik zabavnega dela veselice g. Dulár, zabaval je vse res izvrstno s svojim šaljivim berilom in jako osoljenimi dvotipi. Navzočnim 4 Hrvatoma nazdravil je v izvrstnej zdravici g. Švigelj in bratom Čehom g. Gabrovšek, na kar sta se zahvalila Hrvat Schulz in Čeh Chalupa. Ta veselica je pokazala, kako pristrčna je zabava v krogu bratovskem, slovanskem. Da bode pa mlado naše društvo še mnogo sadu obrodilo v prid milej domovini, porok nam je predsednik njegov in naklonjenost bratov Čehov. Slednjič moramo še hvalo izreči gosp. Hubad-u, pevovodji „Slovenije“, kateri je še svojo navzočnostjo mnogo pripomogel k uspehu

„Morebiti že sedi?“

„Oh, zakaj sva mu dala Marinko, revico — in ti si se upiral temu!“

„Večna škoda za ljubeznivo gospodičino.“

„Zdaj bi vender rad vedel, za kaj tu gre.“

„Marjeta, vi povejte.“

„Gospod,“ prične ta, „jaz vam na kratko povém brez ovinkov, kar je našo gospó takó užalo stilo. Gospod zet — vaš gospod zet —“

„No, moj gospod zet —?“

„— je oče!“

Zdajci nastane tišina! Gospod Ružička je pozabil na svojo važnost, ki mu ni dovoljevala, da bi se kakej reči čudil, odprl usta in očij na stežaj ter kakor okamnel gledal Marjeto.

„Oče?“ čez nekaj časa siloma izusti. „To ni mogoče!“

„Žalibog, da je; bil je že, predno se je oženil“, nadaljuje služabnica.

„Predno se je oženil?“ zakriči na to, prišedši iz prvega začudenja. „Kdo vam je to povedal?“

„Pisal je to nekomu v Prago —“ seže gospa Ružičkova v besedo.

„In jaz sem to brala!“ pristavi Marjeta zmagovito.

„Veste li to za gotovo?“

„Prišežem lahko.“

Jeden hip stoji gospod Ružička kakor primrzen. To je delovalo v njem — kar se vzgane ter skoči k svojej mizici.

„Kje je peró, papir in črnilo?“ zakliče. „O, jaz se na kratko pobotam ž njim“, glasil se je energični sklep; „pri tej priči napišem željo, da se ločimo — ta človek niti minuto ne sme več ostati v mojej hiši.“

„Oh, nesrečna Marinka moja!“ ihtí se uboga gospa.

„Dà, to je najlepše“, pritrdi Marjeta; „takó proč, sramotno ga odpodite; saj ta človek nema ni trohice olike, jedva odzdravi, kadar ga domač človek pozdravi. Kdor visoko leta, nizko pade.“

„Saj sem zmeraj pravil“, načeljuje razuneti gospod tast, letajoč po sobi, „da temu Svobodi ni ničesa verjeti. Kar mene zadeva, jaz bi tega nikdar ne bil dovolil.“

„Kdo bi bil to prej mislil“, vzdihne gospa Ružičkova; „saj je bil vender takó pošten videti.“

„Pošten?“ kriči nesrečni oče. „Morebiti zató, ker načeljuje taboru, kaj? — Človek, kateri neprestano mrmra nad očetovsko našo vlado, kojega imé pride v uradni častnik kot ime nezadovoljneža, človek, kateremu nedostaje družega, kakor da bi bil še pisatelj tega rabulantskega naroda — tak človek je vsega zmožen. O Bog, kaj mi poreče danes zvečer naš velespoštovani gospod okrajni glavar pri preferanci? — Toda jaz sem nedolžen.“

„Oh, celo mesto nam ga je zavidalo“, veli gospa Ružičkova.

„O, meni že od nekda ni bil všeč“, zatrjuje Marjeta, „jaz bi mu svoje Ane nikdar ne bila dala.“

Same najbolj trpke opombe usipale so se na Svobodo, in takó so bili vsi trije razuneti, da jih je naglo mej vratmi prikazavša se Marinka na vso moč osupnila.

„Marinka!“ vskrikne gospa Ružičkova prestrašena.

„Je že tu — strela!“ zakolne gospod soprog.

„Za pet ran Kriščevih!“ prekriža se Marjeta.

(Dalje prih.)

naše veselice. Slovenci živinozdravniški pa naj nadaljujejo, kar so začeli in domovina bode s ponosom gledala na svoje vrle sinovi v daljnem, tujem mestu.

J.

Iz Novega mesta 8. novembra. [Izv. dop.] V nedeljo 6. t. m. obveselila nas je naša čitalnica po precejšnjem presledku z dvema igrama. Igrala se je mična veseloigra „Kdor se poslednji smeji“, in prvenka slovenskih iger „Županova Micika“.

Prva ima vse dobre lastnosti francoske vesele igre, osobito to, da z redko tehnično lehkoto iz nič dejanje ustvari, se zaplete ter zopet tako ljubko razvzolja, da poslušalca iznenadi in s tem doseže svoj efekt.

Nesmo posebni prijatelji salonskim igram, pa dovršeno predstavljenje gospe pl. Sternberg in elegantni nastop barona De Fleury sta ta večer opozicijo v nas potrla. Občinstvo je z obilnim ploskom pokazalo, da je istih mislij.

V „Županovi Miciki“ nastopila sta Micika in župan Jaka s tisto gotovostjo, kakor po navadi. Nepotrebno bi bilo je hvaliti. Nesmo pa vedeli, da bode Glažek toli komičen. Izmed novih močij se nam je osobito priljubila Podgorska in pa ta hrust Anže.

Tudi vsi ostali igralci so se trudili storiti svojo dolžnost. Želeti bi le bilo nekoliko glasnejega in jasnega govora, pa tu pa tam malo manj zaupanja v šepetalca. Svojo nalogo je ta večer g. šepetalec reševal prav marljivo.

Krasne so bile ta večer maske in pa kulise. Hvalo torej lahko izrečemo vsem diletantom in na svidenje!

Domače stvari.

— (K deželnozborski volitvi v Kočevji in v Ribnici.) Kočevci si bodo postavili kandidatom za deželni zbor zloglasnega profesorja Linhartta, ki niti ne umeje oskrbovati vrta na učiteljski Ljubljanskem. Ribničanje pa bodo enoglasno volili svojega okrajnega sodnika g. Višnikarja. V Ribnici je zanj prav gotovo 80 glasov, v Kočevji pa kakih 15. Po tem takem moral bi biti izvoljen. Čujemo sicer, da Kočevski dekan kakor sveti duh plava nad strankami, čujemo tudi, da je celó sodnijsko oboje v Kočevji bolj zavzeto za Linhartta in z njim za nemški „Schulverein“, mislimo pa še vender, da bode zmagal g. Višnikar, ako bode le kaj agitacije. Gospodje pričnite, kdor ima čast, ima tudi dolžnosti. Vsak bodi na svojem mestu!

— (Pokojni župnik Dragotin Ripšl) bil je porojen dne 1. novembra 1820 pri sv. Juriji ob južni železnici. S tem je popravljena pomota, da je bil star 60 let.

— (Iz Novega mesta) se nam piše: Vladni svetovalec gospod Ekel, slavi 23. novembra t. l. štiridesetletnico svojega službovanja. Kakor čujemo, namerava prebivalstvo prirediti spoštovanemu gospodu iz tega uzroka lepo ovacijo.

— (Jos. Stritarja zbranih spisov) izšel je 20. zvezek, v katerem se nadaljuje roman: „Sodnikovi“.

— (Zaradi veleizdaje) zaprli so posestnika tiskarne in odgovornega nreduka srbskega lista „Draškov Praboš“ v Spletu, Rossa. Povod temu je konfiskovan članek, kateri je objavil omenjeni list.

— (Delo F. Z. M. Kuhna.) Kakor „Militär-Zeitung“ javlja, je F. Z. M. baron Kuhn dovršil kritično delo o poslednji nemško francoski vojni. General pa ne misli izdati tega dela, dokler živi.

— (Čitalnica v Šiški) priredi besedo s plesom na „Martinovo nedeljo“ dne 13. novembra 1887 v prostorih Kozlerjeve zimske pivarne. Pri besedi in plesu svira vojaška godba c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17. Vsopred: 1. Gjuro Eisenhut: „Što čutiš“; moški zbor. 2. Gašpar Mašek: „Sporočilo“; triglasni ženski zbor. 3. „Odvetnik“. Komična spevoigra, s spremljevanjem na glasoviru. 4. Anton Förster: „Domovina“, mešani zbor. 5. Anton Nedved: „Venček slovanskih nar. pesmij“; moški zbor. 6. „Sivi lasje in mlado srce.“ Komično-dramatični solo-prizor spisal Ig. Borštnik, predstavlja g. Verhovc. Besedi sledi ples. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnina za osobo 40 kr. Častiti društveniki so prosti. K obilnej udeležbi vabi najljubnejše odbor.

— (Gledališče vprašanje v Ljubljani.) Enketa, katera je bila sklicala c. kr. deželna vlada, obstoječa iz članov deželnega odbora in odposlancev ložnih posestnikov, je sklenila,

da se da izdelati načrt za zgrajanje gledališča na starem mestu. Načrt bode izdelal baje inženjer Hrasky. Zidovi pogorelega gledališča se bodo po drli, ker se je pokazalo, da so preslabi. V novem gledališču bode budgetna razsvetljava in skrbelo se bode za dovoljno število izhodov, da se ne bode treba bati ponesrečenja ljudij, ko bi nastal požar.

— (Prememba v posesti.) Posestvo gosp. J. Mandlina, cenjeno na 4000 gld., kupil je 5. t. m. g. Viljem Tomic, trgovec v Trebnjem, na javni dražbi za 3465 gld.

— (Deželni šolski svet za Goriško in Gradiško.) Presvetli cesar je imenoval sledeče gospe za člane deželnega šolskega sveta za Goriško in Gradiško za prihodnjih šest let: prošta knezo nadškofijskega kapitelja Jordana, profesorja And. Marušica, realkega ravnatelja dr. Egidija Schreiberja in gimnazijskega ravnatelja Pantke-ja. Vsi imenovani bivajo v Gorici.

— (Premogokop v Zagorji) zadela je britka nezgoda. Južna železnica, katera je do sedaj — kakor naravno — kupovala tamošnji premog, jemala bode v prihodnje zaradi privoljenih jej ugodnejših pogojev premog z Ostrove v Šleziji. Ker lastniki Zagorskih premogokopov nemajo družega kupca za premog, odpovedali so na jedenkrat 500 tamošnjim delavcem delo, tako da jim preti ravno začetkom zime največa beda. — Državna poslanca kanonik Klun in dr. Poklukar storila sta skupno s predsednikom trgovinske zbornice potrebne korake pri ministerstvu, toda do sedaj se nikakor ne vé, bo li moč kaj pomagati ali ne, ker je južna železnica že pogodbo sklenila z lastniki Ostrovskega premogokopa.

— (Novoizvoljeni odbor akad. društva „Slovenije“ na Dunaji) se je tako-le konstitoval: stud. med. Janko Bleiweis vit. Trsteniški, predsednik; stud. jur. Konrad Janežič, podpredsednik; stud. jur. Josip Hočevnar, blagajnik; stud. jur. Radoslav Pipuš, tajnik; stud. phil. Josip Debevec, knjižničar; stud. jur. Fran Vidmar, arhivar; stud. jur. Viljem Schweitzer, odbornik; stud. jur. Mat. Hubad in stud. vet. And. Potokar, namestnika.

— (Glede umora) žandarja Janeza Bartleta v Kranjski gori, o čemur smo poročali že pretečeni teden, dostaviti nam je še, da se je dejanje izvršilo 2. t. m. četrto uro zjutraj. Morilec, ki mu je zadal smrtno rano v srce, je rodod Korosec.

— (Češnje v novembru.) Na vrtu gosp. pl. Müllerja v Pulji je češnja letos drugikrat cvetela in ima baš ta mesec zrel sad.

— (Kmetijsko predavanje v Šentvidu pri Zatičini) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc v nedeljo dne 13. t. m. popoldne po cerkvenem opravilu.

— (Sedem let) je včeraj minulo, kar je bil strašen potres v Zagrebu, ki je bil napravil toliko škode. Mesto se je pa od tistega časa zopet opomoglo in se kaj lepo razcvita, ter ni prav nikakega sledu velicega potresa. V stolni cerkvi je bila tiha sv. maša v spomin onega strašnega dogodka, ki je pa bila slabo obiskovana, kar dokazuje, da že ljudje pozabljajo one strašne dni.

— (Telefon z Dunaja v Gradec.) Južna železnica je dovolila brzojavnemu in poštnemu ravnateljstvu, da sme iz Dunaja do Gradca poleg njene proge napraviti telefon.

— (Hrvatje na razstavi v Bruselji.) Kakor poročajo hrvatski listi se je še blizu 100 Hrvatov oglasilo, da se hočejo udeležiti razstave, ki bode prihodnje leto v Bruselji.

— (Vabilo k besedi,) katero priredi „Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“ v nedeljo, dne 13. novembra t. l. ob 8. uri zvečer v dvorani slov. „Goriške čitalnice“. Spored: 1. „Slavljanška“, besede Mir. Vilharja, uglasbil F. S. Vilhar; poje moški zbor. 2. „Bledi mesec“, besede Ferd. Rusana, uglasbil F. S. Vilhar; poje mešani zbor. 3. Igra na citrah. 4. „Sirota“, besede dr. Razlaga, uglasbil Ant. Hajdrich; četverspev in alt-solo. 5. „Romarica“, spel S. Gregorčič, deklamuje gđ. Ivanka Klančičeva. 6. „Lunica“, besede Fr. Ser. Vilharja, uglasbil Fr. S. Vilhar; poje mešani zbor. 7. Igra na citrah. 8. „Deklamator v zadregi“, beseduje g. A. Z. 9. „Slovenka“, uglasbil Sr. Carli; poje mešani zbor. 10. „Na boj“, besede Ternovca, uglasbil Ant. Hajdrich; poje moški zbor. 11. „Štem-pihar mlajši“, veseloigra v jednem dejanji; spisal

Belly-Erzen. Ustopnina za osobo 15 kr., za otroke 10 kr. Ustop dovoljen je udom tega društva in njih družinam, kakor tudi udom drugih slovenskih društev, katera so vabljeni. Neudom imenovanih društev ni dovoljen uhod brez vabila. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Ošpice v Šibeniku v Dalmaciji.) V Šibeniku razsajajo ošpice že več mesecev. Zbolelo je že 1342 osob, izmed njih jih je 881 ozdravelo in 330 umrlo. Meji umrlimi bilo je 202 otrok. Sedaj je še 131 osob bolnih. Več zdravnikov je že odšlo v Šibenik, da proučujejo bolezen in zdravijo, toda brez vsega uspeha. Namestnik Blažeković je že tudi pohodil večkrat Šibenik in delil podpore revnim holnikom.

— (Črnogorska ladija „Sibil“) priplula je v nedeljo v Tržaško pristanišče, poveljnik jej je Fr. Petrovič.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 10. novembra. Privatni telegrami zagotavljajo, da se prestolonaslednik najbrž kmalu vrne v Berlin.

London 10. novembra. Standardu se poroča iz San Rema, da po izreku zdravnikov stanje nemškega cesarjeviča prestolonaslednika ni nevarno. Mackenzie ga bode še dalje zdravil. Princ Viljem prišel zvečer v San Remo.

London 10. novembra. Pri lordmayorskem banketu izjavil je Salisburi, da se je Eyub han udal indijski vladi. V evropskem položaji ni ničesar vznemirujočega. Salisburi kazal simpatično na govora Crispi-ja in Kalnokyja, ki sta potrdila svet v nadi, da se bode ohranil mir.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Njega Vzvišenost je dalje gledé prostorov podarjal, da bi za potrebne prostore imela skrbeti občina, in sicer: za jedno šolsko sobo z navadno šolsko opravo (šolske klopi, stenska plošča, prostor za učitelja itd.), za svetlo sobo za risanje in jedno za modelovanje, jedno za rezlarje, za večji prostor za pletarje košaric, za večji prostor za mizarje, dalje za jedno sobo za vodjo, po jedno za učitelje in za učila ter za primeren prostor za zalogo materiala ter za izdelane reči itd.; isto tako bi imela občina nalogo, skrbeti, da ostanejo ti prostori v dobrem stanu, nadalje za snaženje, razsvetljava in kurjavo, potem skrbeti za šolskega slugo in konečno oskrbeti prvo opravo šole s klopmi, obešali za obleko, umivalniki itd.

Če še omenimo, da bi bilo zelo potrebno, ako bi trgovinska zbornica, deželni odbor itd. skrbeli za ustanove, da bi za prvi čas obstanka strokovne šole imeli zadostno število učencev ter da bi tudi mladeničem izmed revnejšega prebivalstva omogočili obiskovati ta zavod, — potem bi izcрпи program za stroške in potrebne dohodke tega zavoda.

C. kr. deželno predsedništvo naznanilo je to trgovinski in obrtni zbornici ter jo z ozirom na nje prošnjo povabilo, da glede na to, koliko stroškov ima nositi za prostore, njih vzdrževanje, snaženje, razsvetljava in kurjavo, oskrbo šolskega sluga in za prvo opravo zavoda s šolskimi klopmi, obešali za obleko, umivalniki itd. sporazumno s kranjskim deželnim odborom in mestnim zborom glavnega mesta Ljubljane sklene pravno-močno ter dotične izjave kolikor možno hitro sim pošlje.

Pri tem je omeniti, da bi oni, kateri bi se udeležili s kakim doneskom, imel pravico poslati zastopnika v odbor strokovne šole.

Kar se tiče uredbe vrbarstva v Kranjski, bode po daljnji vsebini gori navedenega vis. minister-skega ukaza pri sestavljanju programa za prihodnje leto ozirati se na potovalnega učitelja Karga, ki bode poslan v Ljubljano.

Zbornica se je obrnila v tej stvari do deželnega odbora kranjskega in do mestnega magistrata Ljubljanskega s prošnjo, naj se sestavi poseben odbor iz zastopnikov deželnega odbora, zastopstva deželnega glavnega mesta Ljubljane in trgovinske in obrtne zbornice, kateri bi se imel o tej stvari posvetovati in uspeh posvetovanja javiti rečenemu zastopstvu. Zbornica se je tudi v natanko utemeljeni ulogi obrnila do ravnateljstva kranjske hranilnice v Ljubljani s prošnjo, da izposluje v prid rečenim obrtnim strokam pri hranilničnem društvu, da bi podpiralo ustanoviti in vzdržavati omenjeno strokovno šolo. Ravnateljstvo kranjske hranilnice javilo je z dopisom od 21. junija t. l., br. 6000, zbornici, da važnost obstoja take strokovne šole za lesno obrtnost pripozna in da je tudi voljno, za prospeh tega podjetja priporočati glavni skupščini primerne predloge, ko mu bode naznanjeno, koliko so izjavila prinašati za ustanovitev in vzdrževanje tega zavoda oblasti, ki so na to obvezana in označena od visokega c. kr. naučnega ministerstva. (Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192-172)
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:
 9. novembra:
 Pri **Stonu**: Laubček z Dunaja. — Whely, Bauch, z Dunaja. — Diamant iz Prage. — Neumayer iz Grada. — Weiss iz Rohovca. — Horwat iz Spodnje Idrije. — Raschl iz Gral. — Struger s Koroškega. — Mihelčič iz Zagorja. — Marini iz Skofjelo. — Kupferschein iz Benetok.
 Pri **Mali**: Ungal z Dunaja. — Goldmann, Herling iz Lepih lip. — Friederich z Dunaja. — Taufferer z Dolenjskega. — Lavagnoli iz Italije. — Löwy iz Trsta. — Riehl z Reke.
 Pri **južnem kolodvoru**: Schiringer iz Zadra. — Stellan iz Maniaga. — Niefergall iz Crnomlja.
 Pri **avstrijskem cesarju**: Demšar, Božič, Schullein iz Idrije. — Schounir iz Pliberka. — Sablastnin, Zedemer, Nachbar iz Pliberka. — Kljun iz Begunj.

Umrlj so v Ljubljani:
 8. novembra: Janez Jurman, delavec, 58 let, Ulice da Grad 12., za vodenico. — Friderik Pfefferer, c. kr. vla-
 nni tajnik, 59 let, sv. Jakoba trg 9., za otrpnenjem srca.
 9. novembra: Ivan Kos, privatni dijak, 21 let, Hil-
 serjeve ulice 6., za tuberkulozo.
 V deželnej bolnici:
 8. novembra: Avgustina Altri, gostija, 66 let, za vne-
 tjem prsne kože. — Matevž Pernat, gostac, 73 let, za
 plućnim emfemom.

Tržne cene v Ljubljani
 dne 9. novembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povejen, kgr.	gl. kr.
Rež,	5.69	Surovo maslo,	90
Jecmen,	4.06	Jajce, jedno,	3
Oves,	3.25	Mleko, liter,	8
Ajda,	1.95	Goveje meso, 1 kg.,	56
Proso,	3.90	Telečje,	50
Koruz,	3.74	Svinisko,	60
Krompir,	5.36	Koštrunovo,	36
Leča,	2.41	Pišanec,	45
Grah,	12	Golob,	17
Fizol,	13	Seno, 100 kilo,	232
Maslo,	11	Slama,	196
Mast,	1	Drva, trca, 4 met.,	650
Špeh frišen,	65	„ mehka, „ „ „	415

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
9. nov.	7. jutraj	735-35 mm.	6.2° C	sl. jz.	megla	29-50 mm.
	2. pop.	735-47 mm.	8.6° C	sl. svz.	obl.	
	9. svečer	733-73 mm.	6.8° C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 7.2°, za 1.8° nad normalom.

Dunajska borza
 dne 10. novembra t. l.
 (Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.45	gld. 81.10
Srebrna renta	82.70	82.50
Zlata renta	112	111.80
5% marena renta	96.20	96.10
Akcije narodne banke	889	889
Kreditne akcije	279.60	278.10
London	125.45	125.65
Srebro	—	—
Napol.	9.92 1/2	9.94 1/2
C. kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.52 1/2	61.65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	50
Ogerska zlata renta 4%	99	40
Ogerska papirna renta 5%	86	55
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	110
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	228	—

Zahvala.
 Mej boleznijo in o surti naše nepozabljive
 hčere, oziroma sestre, gospodičine
MARIČKE TAVČAR
 nam tako mnogostransko skazano sočutje in po-
 slednja čast, katero so skazali dragi pokojnici z
 mnogobrojnimi spremstvom h grobu ter mnogimi
 lepimi venci, nam naklada dolžnost, vsem udele-
 žencem tem potom izrekati našo najiskrenejšo
 zahvalo.
 V Ljubljani v dan 10. novembra 1887.
 (834) Žalujoči
 stariši, brata in sestra.

Št. 17.361. (835-1)

Razglas.

Ker je v zadnjem času v Ljubljani nekaj lju-
 dij za kozami (osepnici) zbolelo in je mogoče, da
 se ta bolezen še bolj razširi, zdi se magistratu po-
 trebno, p. n. občinstvo opozarjati, da je najboljši
 sredstvo proti tej nalezljivi bolezni stavljenje koz.
 Da bode pa vsakemu mogoče, tega sredstva
 se posluževati, naročil je podpisani magistrat ani-
 maličnega cepila, katero se dobiva brezplačno vsak
 dan v tukajšnjem ekspeditu; **vsako soboto po-
 poludne ob 3. uri** pa se bodo tukaj od mest-
 nega zdravnika brezplačno kože stavile.

Mestni magistrat Ljubljanski,
 v 5. dan novembra 1887.

MUSÉE PLASTIQUE
 bratov BAYER.
 Poslednji teden.
 V nedeljo 13. novembra ob
 9. uri zvečer sklep. (824-4)

Naznanilo.
 Uljudno naznanjam gostilničarjem in posameznim dru-
 žinam, da sem odprl
 zalogo mnogovrstnega in prav izvrstnega
vina
 po nizki ceni. — Zagotavlja hitro postrežbo z dobrim
 blagom se priporoča s spoštovanjem (826-2)
J. Bolè v Šiški pri Ljubljani.

CACAO
 in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE
 ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti
 bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta
 pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno
 znamko in firmo. (800-7)
**Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-
 likates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.**
 Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
 c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
 Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

J. & S. Kessler v Brnu,
 Ferdinandove ulice št. 7-5 n.,
 razpošilja po poštenu povzetju naslednje imenovano blago, kar
 se teče baže in izdelave, mnogo boljše in za 20% ceneje
 proti vsaki drugi konkurenci.
 Uzozei zastoj in franko. — Kar ne ugaja, se nazaj vzame.

Ženske srajce iz šifona z vezanjem, 3 ko- mači gld. 2.50.	Naglavni robci iz flanele za ženske, jako topli, 3 kom. la. gld. 2.—, ila. 75 kr.	Barhant za obleko, najnovejši vzorec, prist. barve, 10 metrov gld. 3.60.
Ženske srajce iz močnega platna, z robci, 6 komadov gld. 3.25.	Ženski predpasniki iz oxforda, cretona, sur. platna in šifona, 6 kom. gld. 1.60.	Trinitnik, težke baže, — 10 metrov la. gld. 3.50, ila. gld. 2.80.
Ponočni korzeti bogato okrašeni, 3 komadi, la. gld. 4.—, ila. gld. 1.80.	Zimski Nigger-loden za ženske obleke, najboljše baže, 10 metrov gld. 5.50.	Blago za ponočne suknje, najnovejši vzorec, križasto, 10 metrov gld. 2.50.
Spodnjice iz klobučine, bogato vezane, rudeče, rujave, temnourjave, 3 kom. gl. 3.—.	CACHEMIR, črn ali barvast, tudi v barvah za plese, dvojne širokosti, 10 metrov gld. 4.50.	Blago za moško obleko, modno, za zimo, 9-10 metra, la. gld. 5.50, ila. gld. 3.75.
Angoro-ogrinjalo za zimo, 10/1 veliko, gld. 2.80.	Volneni atlas v modnih in plesnih barvah, dvoj. šir., 10 met. gld. 6.50.	Blago za zimske suknje, fine baže, modne barve, 2-10 metra gld. 10.—.
Ženski jopič iz ovčje volne (Jersey), v vseh barvah, lepo priležen, gld. 2.—.	Valerie-flanela, najnovejši vzorec, 10 metrov gld. 4.—.	Blago za ogrtače, fine baže, modne barve, 2-10 metra gld. 6.—.
Ženske nogovice za zimo, bele ali barvaste, 6 parov gld. 1.50.	Kalmuck, najnovejši vzorec, 10 metrov gld. 3.—.	Normalno perilo po Jägerjevi sistemu, iz čiste volne, za gospode in dame, 1 srajca gl. 3.50, 1 hlače gl. 3.—.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI
 je izšla knjiga:
Trije javni govori.
 Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler.
 — Ženstvo v slovenski narodni pesni. Govoril drd.
 Ivan Tavčar. — Jeanne d'Arc, devica orleanaska.
 Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr.,
 po pošti 25 kr.

Javna dražba
 bode v ponedeljek po Martinovi nedelji, to je dne
 14. novembra 1887 na nekdanj Cinkelnovem
 posestvu na Grosupljem pri Šmariji. (827-2)
 Prodaja se prične jutraj ob 9. uri in se bode,
 ako potreba, popoldne ob 2. uri nadaljevala.
 Prodajalo se bode iz proste roke razna hišna
 oprava in poljedelsko orodje, kakor: postelje, stoli,
 klopi, plugi, brane, mlatilnice, valarji, razne mo-
 tike in tehtnice, kakor tudi 10 voz in troje sani,
 več parov mlinskih kamnov, 10 kamnitih praši-
 čevih korit, jedna stolpna ura, jedna brizgalnica,
 1 plemenski bik švicarskega plemena in 2 junici.

Naznanilo.
 Podpisani naznanja, da je na potovanji skozi Ljub-
 ljano postavil
na Reslovi cesti
 svoj dvonadstropni
orjaški carroussel,
 opravljen s prekrasnimi dekoracijami,
 ter opozarja posebno na
viteške konje,
 ki še nikdar neso bili tukaj.
 Zvečer briljantna bengalična razsvetljava.
 Mnogobrojni obisk pričakuje z velespoštovanjem
 (831) **ROBERT HUSTER.**
 Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v
AMERIKO
 pri c. kr. konc. Anchor Line,
 Dunaj, I., Kolowratring 4.

500 mark v zlatu,
 če Grolloh-ova obrazna orème (Crème Grolloch)
 ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogre,
 ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladins-
 ke čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena
 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grolloch v
 Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo
 Ed. Mahr, parfumer. (741-3)

Fin med v satovji
 a kilo 60 kr.
 dobiva se pri (672-16)
OROSLAVU DOLENCU
 v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.
 Pošilja se tudi po pošti od 1 kilo
 naprej proti povzetju ali predplačilu.